

VAGANT

ОРГАН ЧНУ ІМ. ПЕТРА МОГИЛИ

**Спецпроект:
«Поговоримо про
кіно»**

Читайте на ст. 7

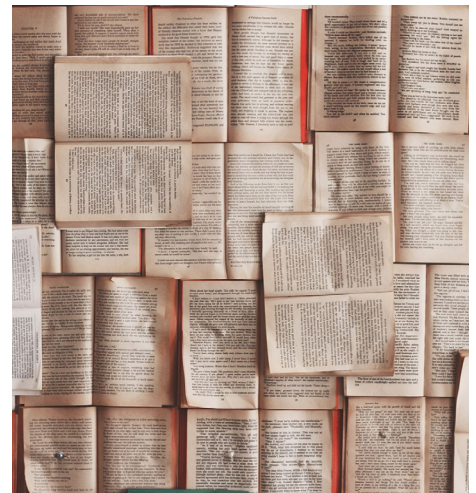
**Палац для безхатька
Маркіза**

Читайте на ст. 11

**Ректор ЧНУ ім. Петра
Могили отримав звання
почесного громадянина міста
Миколаєва**

Читайте на ст. 4

**Дайте розумним книжкам
шанс або Як пробудити в собі
цікавість до літератури**

Читайте на ст. 12

У цьому номері читайте:

• Про головне.....	2
• Новини:	
Могилянка на «Науковому пікніку».....	3
Прес-конференція майстра спорту з плавання Михайла Романишина.....	3
Леонід Клименко – почесний громадянин Миколаєва.....	4
Діяльність інформаційного центру ЄС у ЧНУ ім. Петра Могили.....	4
• Корисно студенту:	
Куди подіти свій ентузіазм?.....	5
Першокурсник? Тоді це для тебе!.....	6
• Спецпроект «Поговоримо про кіно»:	
Вагітність – це кінець?.....	7
Чорнобиль повторився.....	8
Продажна Азія чи Топ-10 найкасовіших фільмів Сходу 2019.....	9
«Кіборги»: дивитись тричі.....	10
• Корисно студенту:	
Палац для безхатька Маркіза..	11
Ода транспорту.....	11
Дайте розумним книжкам шанс або Як пробудити в собі цікавість до літератури.....	12
10 додатків, які полегшать життя в університеті.....	13
8 порад як прокачати свою українську мову.....	14
• Можливості місяця:	
Можливості жовтня.....	15
• Враження:	
Студентське життя як фільм.....	15
Між миром та війною: Маріуполь.....	16

• Про головне

• **2-9 вересня** – викладач ЧНУ ім. Петра Могили Дмитро Сай виступив керівником групи, яка взяла участь у проєкті «Будуємо мости», що проходив у рамках програми Еразмус+ в м. Прінос (Греція). Ціллю проєкту стало заохочення міжкультурного діалогу та сприяння активній участі молоді у житті суспільства.

• **4-7 вересня** – жіноча команда з академічного веслування у складі студенток факультету фізичного виховання та спорту ЧНУ ім. Петра Могили Юлії Коваленко та Ганни Димової посіла третє місце на Студентському Чемпіонаті Європи у м. Йенчопінг (Швеція). Вітаємо спортсменок та зичимо нових перемог!

• **5 вересня** – у приміщені Вченої ради ЧНУ ім. Петра Могили відбулась презентація проєкту Жана Моне «Управління в ЄС та політика європейської інтеграції», який обрали для співфінансування ЄС в межах програми Erasmus+. Реалізація проєкту проходитиме з 2019 по 2022 роки.

• **5 вересня** – в Чорноморському національному університеті імені Петра Могили розпочала своє навчання чергова група військовослужбовців та членів їхніх родин за напрямом підготовки «Бізнес планування та організація малого бізнесу» в рамках проєкту «Україна-Норвегія» за підтримки Міжнародного благодійного фонду «Міжнародний Фонд Соціальної Адаптації» та при співпраці із Благодійною організацією «Конверсія військових кадрів».

• **7 вересня** – студентки Інституту філології ЧНУ ім. Петра Могили Вікторія Козоріз, Катерина Анастюк (446 гр.) та Христина Іваненко (442 гр.) на чолі з викладачем Александром Цибульською взяли участь у «VIII Національних читаннях», які проходили у Миколаївському обласному товаристві поляків.

• **9 вересня** – проходили вибори керівника Миколаївського осередку

ГО «Українська асоціація студентів». Перемогу здобув студент Медичного інституту Чорноморського національного університету імені Петра Могили Богдан Заритов.

• **11 вересня** – іноземні студенти Медичного інституту ЧНУ ім. Петра Могили відсвяткували своє традиційне індійське свято Онам. Це свято врожаю рису, що відзначається в південно-індійському штаті Керала. Святкування Онам триває 10 днів у перший місяць малайського календаря під назвою Чінг (серпень-вересень) і знаменує повернення легендарного царя Махабали.

• **14 вересня** – три команди від ЧНУ ім. Петра Могили взяли участь у другому етапі Міжнародної олімпіади зі спортивного програмування (1/4 фіналу ACM ICPC 2019/2020), у якому загалом брали участь 305 команд з усієї України. Наша найдосвідченіша команда у складі Петра Мудрієвського, Олександра Ермолаєва та Олександра Раєвського посіла друге місце у південному регіоні!

• **17 вересня** – у Миколаївській обласній раді відбулося засідання Ради старійшин Ради національних товариств Миколаївської області стосовно питання проведення фестивалю національних культур «Дружба», під час якого викладачі кафедри української філології, теорії та історії літератури Інституту філології ЧНУ ім. Петра Могили Ольга Колот та Оксана Харчук, отримали відзнаки за внесок у вивчення мов нацменшин.

• **18 вересня** – в Галереї мистецтв ЧНУ ім. Петра Могили відбулось відкриття виставки «Спокусливі барви акварелі» одеського аквареліста Анатолія Кравченка та його дружини Галини Кравченко, які є Заслуженими художниками України, лауреатами міжнародного конкурсу «Платиновий Дюк». Виставка триватиме до середини жовтня.

Могилянка взяла участь у щорічному «Науковому пікніку»

У Миколаєві пройшов 4-ий щорічний «Науковий пікнік». Зазвичай цей захід проходить на головній вулиці міста – Соборній, але цього разу, 7 вересня, місцем проведення обрали 8-ий причал.

«Науковий пікнік» – це некомерційний проект, який направлений на популяризацію науки в неформальному спілкуванні. Ідею проведення таких заходів запозичили в польських науковців і тепер проводять по всій Україні. Таким чином містяни мають змогу в ігровій формі ознайомитися з науковими та культурними досягненнями свого міста. У Миколаєві до заходу долучились представники багатьох навчальних закладів, серед них – студенти та викладачі ЧНУ ім. Петра Могили.

Центр соціально-психологічної підтримки, професійного розвитку та сприяння працевлаштуванню ЧНУ ім. Петра Могили допомагав присутнім школярам визначитися з майбутньою професією. Для дітей молодшого віку була передбачена цікава гра, а на школярів чекала інтерактивна гра з картками.

Кафедра екології Медичного інституту ЧНУ ім. Петра Могили представила

ла різноманітні прилади для вимірювання параметрів довкілля, зокрема, дозиметр-радіометр для вимірювання радіації, сучасний тестер інтенсивності електромагнітного випромінювання, який використовують при роботі з персональним комп'ютером, смартфоном,

гилі Олена Макарова.

З численними розробками взяв участь у Науковому пікніку Факультет комп'ютерних наук Могилянки. На заході були представлені результати роботи викладачів та студентів в галузі комп'ютерної інженерії, інженерії програмного забезпечення, автоматизації та комп'ютерно-інтегрованих технологій.

«Як бачите, наша виставка викликала дуже велику зацікавленість. Сьогодні у нас представлено чимало нових розробок, адже кожного року з'являються нові студенти зі своїми креативними ідеями, які вони потім втілюють в життя. Серед новинок ігри, розроблені нашими студентами, новий 3D-принтер, роботи-маніпулятори, ке-

р о в а н і автоматизовані машинки, рука-маніпулятор», – розповідає декан Факультету комп'ютерних наук ЧНУ ім. Петра Могили Анжела Бойко.

Сподіваємось, що з кожним роком кількість студентів, які будуть представляти свої наукові доробки на «Науковому пікніку», тільки зростатиме.

**Прес-центр ЧНУ
ім. Петра Могили**

мікрохвильовою піччю, радіостанціями тощо. За допомогою пристроїв для вимірювання нітратів усі присутні могли власноруч перевірити якість овочів та чистоту питної води.

«Це лише частина того, що ми можемо показати. На нашій кафедрі є хімічна лабораторія, де знаходиться ще чимало пристроїв. Також в умовах лабораторії можна провести більше цікавих експериментів», – зазначає старший викладач ЧНУ ім. Петра Мо-

Прес-конференція майстра спорту з плавання Михайла Романишина

В актовій залі ЧНУ ім. Петра Могили 11 вересня відбулась прес-конференція українського спортсмена, майстра спорту з плавання Михайла Романишина, який 10 вересня 2019 року встановив рекорд «Найдовша дистанція запливу у відкритій воді», занесений до Книги Рекордів України.

Спортсмена привітали

ректор ЧНУ ім. Петра Могили Леонід Клименко, голова федерації плавання Миколаївської області, директор Інституту державного управління ЧНУ ім. Петра Могили Володимир Ємельянов, викладач кафедри олімпійського та професійного спорту Факультету фізичного виховання та спорту Могилянки Оксана Петренко.

Михайло Романишин встановив рекорд, пропливши за місяць та 7 днів українську ділянку річки Дніпро від кордону з Білоруссю до Чорного моря.

• Новини

Заплив розпочався 5 серпня в селі Страхолисся Київської області на кордоні з Білоруссю, а фініш відбувся 10 вересня в районі, де Дніпро впадає в Чорне море в Парку Слави міста Херсон.

Такий заплив є завершенням першої частини проекту, у рамках якого український плавець Михайло Романишин за місяць подолав понад 900 км вплав по Дніпру. Заплив проводився під патронатом Книги Рекордів Украї-

ни. Проект #ВплавДнепр переслідує декілька цілей. Перш за все, привернення уваги до екологічних проблем Дніпра, популяризація спорту і формування благодійного фонду для допомоги дітям.

Весь цей час за плавцем слідувала спеціальна машина, яка підвозила на певні точки спорядження для ночівлі та їжу, а також група супроводу, до якої входив його тренер Карен Абрамов – доцент б.в.з. кафедри олімпійського

та професійного спорту Факультету фізичного виховання ЧНУ імені Петра Могили. Фіксували досягнення спортсмена експерти Національного реєстру рекордів України. Мрія та майбутні плани Михайла Романишина – проплисти Чорне море.

Вітаємо рекордсмена та бажаємо подальших успіхів!

**Прес-центр ЧНУ
ім. Петра Могили**

Ректор ЧНУ ім. Петра Могили отримав звання почесного громадянина міста Миколаєва

11 вересня під час урочистої сесії Миколаївської міської ради депутати проголосували за те, щоб надати звання Почесного громадянина міста Миколаєва сімом миколаївцям. Одним з тих, кому було надано таке звання, є ректор ЧНУ ім. Петра Могили Леонід Клименко.

Звання «Почесний громадянин міста» є вищим визнанням заслуг перед містом і його жителями. Головним критерієм надання статусу почесного громадянина є, насамперед, оцінка діяльності особи згідно з принципом «людина для

людини». Тобто розглядають, яким є внесок особи у розвиток місцевої громади.

Нагорода є визнанням великого вкладу ректора Чорноморського національного університету імені Петра Могили у розвиток нашого міста, його заслуги перед територіальною громадою Миколаєва, значні досягнення в науковій та освітній діяльності, патріотичну, національну і громадянську позиції.

Вітаємо Леоніда Павловича з нагородою!

**Прес-центр ЧНУ
ім. Петра Могили**

Діяльність інформаційного центру ЄС у ЧНУ ім. Петра Могили

У Могиланці діє Інформаційний центр Європейського Союзу, відкритий 26 вересня чотири роки тому за участі Посла Яна Томбінського, прес-аташе Представництва ЄС в Україні Давіда Стуліка та Ірини Стаднійчук.

Інформаційні центри ЄС є одним з основних і надійних джерел відомостей про Європейський Союз, адже всю інформацію вони отримують безпосередньо від офіційних установ: Європейської Комісії, Європейської Ради, Евростату, Комітету з соціальної політики, Комітету регіонів, Європейського Інве-

стиційного Банку тощо.

Центр залучає молодь до заходів, присвячених вивченню історії та діяльності ЄС. У співпраці ЧНУ ім.

Петра Могили з Представництвом ЄС в Україні проводять чимало заходів, останні серед яких:

17-18 травня 2019 року у Миколаєві пройшло вже традиційне святкування Дня Європи, у рамках якого відбулась презентація Євро-еконамірів «Зеленими шляхами до Європи», до якої, за пропозицією одного з розпорядників, заслуженого діяча естрадного мистецтва України Семена Белого, були залучені представники Інформаційного центру ЄС ЧНУ ім. Петра Могили. Велику допомогу і активну участь в організації

• Новини

якісного проведення презентації науково-інформаційних доробок Центру, які демонструвалися на Соборній, здійснили директор Інституту державного управління, професор Володимир Ємельянов, завідувач кафедри місцевого самоврядування та регіонального розвитку, кандидат наук з державного управління, доцент Олександр Штиргов, керівник Інформаційного центру ЄС, доктор історичних наук, професор Михайло Багмет, документаліст центру, магістрант спеціальності «Публічне управління та адміністрування» А. Гаркуша, а також декан факультету політичних наук, доктор політичних наук, професор Олександр Шевчук, заступник декана кандидат політичних наук Ірина Тихоненко та студенти спеціальності «Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії» І. Авдюшкіна, І. Гага,

Т. Кострубіна, М. Хамута, О. Центій.

А 24 липня 2019 року Представництво ЄС в Україні виступило ініціатором проведення дискусійного тренінгу «EuropeanProjectsLabforNGOS» на базі ЧНУ ім. Петра Могили, в якому взяли участь представники громадських організацій Миколаївщини, які займаються утвердженням європейських цінностей в регіоні. Громадські представники презентували власні проекти, отримали належну експертну оцінку та необхідні рекомендації для подальшого подання проектних ініціатив з метою отримання грантів від міжнародних грантів та відповідних донорів.

25 липня 2019 року було проведено євроінтеграційну гру «Eurosession» для молоді, а також семінар, що сприяв підвищенню рівня обізнаності молоді щодо історії і сьогодення Євросоюзу, країн членів ЄС та їхніх визначних

пам'яток, історичних подій і традицій.

Зазначимо, що ректор ЧНУ ім. Петра Могили Леонід Клименко забезпечив приміщенням, виділив необхідне медіаустаткування й залучив представників Інституту державного управління до якісного проведення інформаційно-просвітницьких намірів. А також активну організаційну роботу у низці заходів проводив керівник Інформаційного центру ЄС, професор кафедри місцевого самоврядування та регіонального розвитку Інституту державного управління ЧНУ імені Петра Могили Михайло Багмет.

Інформаційний центр ЄС в ЧНУ ім. Петра Могили активно працює та не зупиняється на досягнутому!

**Прес-центр ЧНУ
ім. Петра Могили**

• Корисно студенту

Куди подіти свій ентузіазм?

Молодь завжди вражає своєю амбіційністю, запалом та енергією, яка б'є ключем. Воно й зрозуміло: коли, якщо не зараз, втілювати мрії та ідеї, хоч якими б божевільними вони не здавалися! Однак буває й таке, що людина хоче щось створювати, але не знає, де чекають на її свіжі думки. Вихід є!

1. Миколаївський осередок Всеукраїнської молодіжної громадської організації «Фундація регіональних ініціатив»

Якщо тобі небайдужий розвиток твоєї країни, міста та, зокрема, саморозвиток, велкам у ФРІ. Тут на тебе чекають безліч проектів, покликаних прокачати скіли з тайм-менеджменту, фінансової грамотності, захисту твоїх прав тощо. Раджу долучитися до про-

екту «Твоя країна» й побачити 25 областей України очима місцевої молоді. Ти можеш бути не лише учасником цікавих заходів, а й організатором. Якщо твій мозок генерує ідеї зі швидкістю світла, заповнюй анкету на сайті fri.com.ua та долучайся до молодіжної спільноти.

2. Соціал-демократична платформа

Цікавишся політикою та завжди борешся за справедливість? СД Платформа навчить тебе обстоювати свою позицію та нести думки у світ. Громадська організація має на меті створити нову якість політичного життя в Україні.

Усі проекти, які реалізує СД Платформа, націлені на те, аби молодь навчилася швидко вирішувати проблеми, була активною в громадському та політичному житті України, а також отримувала якісну освіту в неформальному вигляді.

3. U-Report

Ця організація як ніхто

інший знає, наскільки важливо ділитися своїми думками. Особливо, якщо ці думки можуть вплинути на твоє життя. Щотижня U-Report надсилає опитування своїм репортерам для того, аби дізнатися, що думає молодь з того чи того приводу. Усі дані згодом обробляються та представляються на конференціях ООН, ЮНІСЕФ тощо. Теми опитування – від культурного життя до

медичної реформи. Своїх репортерів організація заохочує різноманітними можливостями та подарунками. Молодіжні з'їзди, концерти українських зірок, мерч – усе це лише мала частина того, що робить U-Report для того, аби молодь не боялася захищати власну позицію. Щоб стати частиною великої команди, треба надіслати СМС з текстом «СТАРТ» на номер 4224.

• Корисно студенту

4. ГУРТ

Ресурсний центр ГУРТ допоможе обрати проект або грант, до якого ти 100% захочеш долучитися. Більшість пропозицій є безкоштовними, від тебе вимагається лише бути креативним та цілеспрямованим. Центр працює для свідомої та успішної молоді й прагне створити суспільство, яке гарантуватиме гідність, впевненість та довіру між громадянами на місцевому та регіо-

нальному рівнях.

5. StudwayDiem

Вебінари, міжнародні та міжрегіональні обміни, волонтерства, стажування – все це шукай на StudwayDiem. Залипнути можна надовго, від можливостей очі розбігаються. Локації теж різні, тож, беручи участь у проектах, отримаєш не лише безцінний досвід та корисні знайомства, а й море вражень від нових міст та навіть країн.

Наталія Засядько

Першокурсник? Тоді це для тебе!

Перші роки студентства – початок нового життя. Це як нова сторінка в соцмережі, яку ми створювали для того, аби позбутися свого «кримінального» минулого. Це як білий екран, після видалення історії перегляду різних сайтів. І саме вам, першокурсники, вирішувати, чим саме заповнювати свою нову «сторінку в соцмережі» чи «історію в браузері». Для цього ми підготували декілька порад від студентів старших курсів.

Як реалізувати себе в колективі?

«Мені здається, найголовніше – дивитися на життя оптимістично, це допомагає позбутися страху та зберегти мотивацію. Я знаю, що в перший місяць навчання у деяких студентів може зберігатися пригніченість, розгубленість, адже знайомство із викладачами та студентами групи тільки починається. Все навколо незнайоме, і через це починаєш відчувати себе некомфортно. Не потрібно соромитися, адже цей стан цілком природний.

Для адаптації до нового середовища та обставин, мабуть, може знадобитися до двох місяців. Щоби швидше влитися в студентське життя, активніше спілкуйтеся із людьми, питайте викладачів та куратора групи про незрозумілі речі, не відсторонюйтеся від інших студентів.

Будьте приятними та доброзичливими, й найголовніше – вірте у свої здібності та в те, що ви цікаві іншим людям».

Єлизавета Безушко,
студентка спеціальності
«Журналістика»

Чим взагалі можна займатись в університеті? Невже тільки навчатись?

«Мені, як студдекану комп'ютерного факультету, завжди хотілося, щоб усі студенти брали активну участь в житті університету. Відчували конференції, які відбуваються в університеті, різні розважальні вистави, інтелектуальні конкурси та спортивні змагання. В університеті наразі є театральний та танцювальний гуртки, спортивні секції, курси з вивчення іноземних мов. Якщо справді захотіти і чимось зацікавитись, можна встигати і навчатись, і долучатися до того хобі, яке дійсно подобається».

Ірина Сімакова,
студдекан факультету
комп'ютерних наук

Як же правильно розрахувати свій час?

Перш ніж давати поради, слід пам'ятати, що сон і здоров'я завжди мають залишатися в пріоритеті. Не колекціонуйте ночі, проведені за домашкою, і мішки під очима. Гадаете, після такого можна прощатися зі стипендією? Існують сотні шляхів, як

А взагалі, якщо ти хочеш чогось досягнути та зробити щось таке, що не робив до тебе ще ніхто, ймовірно, знайдеш для цього будь-які шляхи. Навіть найшаленіша ідея може стати реальністю, якщо ти повіриш в себе. Ніколи не здавайся й зупиняйся лише для того, аби набратися сил знову дивувати світ.

зробити все швидше і ефективніше, але якщо ви постійно почуватиметесь в'язло і не зможете довго концентруватися на завданнях, жоден з них не стане вам у нагоді.

1. Лінь – завжди твій ворог. Переступи через себе і відразу ж, без моральної підготовки, почни займатися тим, що викликає таке сильне небажання вставати з ліжка. Почати – найважче, а ти почни. Півсправи вже буде зроблено.

2. У кожній групі є ті, хто пише усі лекції. Будь одним з них і завжди будеш міцно спати перед початком сесії.

3. Є можливість розділити домашнє завдання чи білети на екзамен – діли. При цьому переконайся в тому, що твої «partners in crime» підійдуть до завдання так само відповідально, як і ти.

4. Занотувуй усі дедлайни і відразу встанови чіткі терміни виконання. Подбай про все заздалегідь і ти зрозумієш, наскільки приємним є відчуття, що все знаходиться під контролем.

Катерина Ясютіна,
студентка спеціальності

«Мова і література (англійська)»
Лайфхаки на майбутнє.

1. Більше спілкуйтесь з людьми,

• Корисно студенту

нові знайомства стануть вашим найкращим здобутком після випуску.

2. Беріть участь у концертах та інших офіційних і неофіційних заходах. Це чудова можливість проявити себе в тому, що вже можеш, спробувати щось нове, позбутися страху публічних виступів, ну і, звісно ж, не обійдеться без іноді такого омріяного звільнення від пар.

3. Зазирніть до міжнародного від-

ділу вже зараз. У рамках численних програм обміну і стажування за кордоном встигла побувати більшість наших студентів. З кожним роком їхня кількість лише зростає.

4. Вивчати вже кимось вивчене цікаво, але набагато цікавіше взяти ці знання за основу та дійти власного висновку. Важливо розвиватися. Якщо ви прагнете досягнути успіху в обраній спеціальності, не обмежуйте себе тіль-

ки тією інформацією, яку ви дізнаєтеся з лекційних занять, або тим матеріалом, який готуєте на семінар.

5. Будьте відкритими до нових знань. Отримуйте додаткову інформацію в зручній для вас формі: переглядаючи фільми, слухаючи аудіокниги, відвідуючи тренінги або гортаючи журнали.

Олександра Бережна

• Спецпроект

Поговоримо про кіно

Вагітність – це кінець?

За вікном крапає прохолодний дощ, ти йдеш на кухню, готуєш запашне какао з корицею, потім залазиш під теплу флісову ковдру, вмикаєш свій гаджет і... в ідеалі знаходиш крутий фільм та насолоджуєшся життям. Але, на жаль, процес вибору фільму займає стільки часу, що какао холоне, настрій псується і весь кайф обламується.

Проте, якщо ти дівчина, яка любить порюмсати під зарубіжну мелодраму, або ж хлопець, який ламає всі стереотипи, і не соромиться зронити

скупу сльозину, дивлячись фільм, то в мене є для тебе цікава пропозиція! Півторагодинна кінострічка «**3 любов'ю, Розі**» змусить тебе сміятися до коліків у животі, затопити сусідів своїми сльозами та закохатися у головних героїв з першого епізоду.

Розі Данн любить попкорн, життя та свого найкращого друга дитинства – Алекса. І, звичайно, існує ряд причин, чому вони не можуть бути разом. А найперша – вона вагітна, але про це пізніше.

На початку фільму ми спостерігаємо безтурботне життя підлітків, які не мають проблем і просто насолоджуються моментом. Та після того, як головній героїні виповнюється 18 років, життя іде не за планом.

Друзі дитинства мріяли після завершення школи разом поїхати навчатися до США. Та Розі після швидкоплинної ночі на випускному з найкрутішим хлопцем школи через дев'ять місяців народжує крихітку Кеті. Головна героїня не була готова проминяти своє майбутнє поряд

з Алексом на материнство, тим паче, що крутим хлопцем тієї ночі був не він. Всю вагітність Розі планувала віддати свою дитину соціальним працівникам, та все змінилось під час першої зустрічі з дочкою.

Життя Розі наповнене перепонами та подіями, які іноді перетворювали її життя на суцільне пекло та вона зуміла все це гідно пережити і стати щасливою, але чи поряд з Алексом? Цей фільм вартий уваги і повторного перегляду, удачі!

Тамара Старожук

• Спецпроект

Чорнобиль повторився

«Він наш!» – кричать росіяни! А кричати, бо американський телеканал НВО зняв міні-серіал «Чорнобиль», у якому, на думку російських ЗМІ, спотворюють реальність «совка». Фраза «реальність совка» вже викликає сумніви. Він розвалився, а його все оберігають, як останню святиню. Так, цей серіал дійсно вибух. Цей серіал не заснований на реальних подіях. Це і є реальність. Але до чого тут росіяни? Вони завжди до чого.

Чорнобильська катастрофа сталася на території колишньої УРСР у 1986 році. Але знали про цю катастрофу далеко не всі. Радянська влада на славу збереження порядку в бардаку вирішила не розголошувати ніякої інформації про причини і масштаби катастрофи. Цим вона завдала значної шкоди як мінімум жителям міст, які були розташовані поблизу АЕС.

Складно усвідомити, що таке відбулося в нашій країні. Але ще складніше це зробити тим, хто взагалі нічого не знає про цю катастрофу або просто чув про неї в якихось загальних рисах.

Творець серіалу Крейг Мейзін небагато знав про те, що сталося в Чорнобилі і зазначив, що сприйняв це як прогалину в його сприйнятті світу, яку потрібно безумовно заповнити. Крейг почав вивчати наукову літературу, документальні фільми, спілкувався з вченими. Усе це для того, щоб точно відтворити картину того часу і показати її широкій аудиторії. Для нього було важливим показати саме проблему пропаганди, адже ця тема й досі є актуальною.

Блага мета у творця! Донести людям правду, якої так не вистачає в цьому світі. Але інакше вважає більшість російських критиків.

Автор видання «Експресс-газета» Юрій Ткачов зрозумів мету творців серіалу саме так:

«Искажает факты для создания должного пропагандистского эффекта. Выставляет события в максимально чёрном свете, убрал из этой исто-

рии всё великое и героическое и заменить его подлостью, беспечностью и самодурством».

Андрій Сидорчик з «Аргументов и фактов» звинувачує «Чорнобиль» у стереотипному погляді на СРСР:

«Главное, чего не смогли сделать авторы сериала, – это уйти от «кляквенных» представлений о Советском Союзе с типичными мрачными агентами КГБ, стереотипными партаппаратчиками и такими же военными».

Спеціальний кореспондент «Комсомольской правды» Олександр Коц вважає, що «Чорнобиль» – «безупречный с пропагандистской точки зрения фильм».

Гаряче сприйняли серіал у Росії. Настільки припекло, що російські кіношники у цю ж мить побігли знімати «ответочку» заморському ворогові.

Але чому росіяни так сполошилися і тягнуть ковдру на себе? Якщо уважно розглянути карту, то крім Росії на ній можна побачити місто Чорнобиль, який знаходиться на території України. І катастрофа сталася в Україні, яка в 1986 все ще перебувала в складі СРСР. Ліквідаторами аварії були радянські громадяни, робітники, служби і вчені. Радянські люди – це не тільки російські люди.

Після стількох років можна було поставити під сумнів те, що радянська влада діяла вірно і нарешті припинити її захищати, намагаючись полоти брудом творців, які показали світу те, що так ретельно приховували в радянському союзі. Але хтось просто не вміє вчитися на власних помилках.

Україна звернула увагу на плідну працю творців міні-серіалу і «Чорнобиль» був належним чином оцінений українськими кінокритиками.

«Трагедія, яку пережили українці, долаючи наслідки аварії на ЧАЕС, завдала нам розгледити в серіалі «Чорнобиль» щось більше, ніж просто високохудожню ілюстрацію історичних подій 1986 року. Фільм у метафоричний спосіб розповідає, до яких наслідків може призвести нерозуміння і замовчування катастрофи, яка відбувається у 2019 році». Таку думку висловив відомий правозахисник, ініціатор створення ГО «Єдина планета» Павло Вишебаба.

Серіал має величезний культурний вплив. Вагомими доказами є факти того, що частими запитами в інтернеті стали прізвиська ліквідаторів і статті на цю тему, як в україномовній, так і в англійській Вікіпедії. Кількість іноземних туристів у Чорнобилі збільшилася в п'ять разів. Щоб залучити ще більше туристів, вчеплених та істориків у липні цього року Президент України Володимир Зеленський підписав указ про повернення статусу «відкритої зони» території навколо Чорнобильської АЕС. Також уряд України прийняв рішення розсекретити збірник архівних документів КДБ про ситуацію в зоні відчуження, стан ЧАЕС після аварії до 1991 року, прожити заходи безпеки та протоколи засідань міських комітетів.

Серіал привернув ще більше уваги до катастрофи та її ліквідації, що відбувалася у 1986-1987 роках. І найважливіше – ми не забули наших героїв. Зараз до могил і пам'ятників з квітами приходять не лише родичі, а й туристи та молоді українці, які саме після перегляду серіалу свідомо замислилися про те, що сталося в їхній країні. Серіал заслуговує на свою оцінку 9.5 за рейтингом IMDb.

Дякуємо, що всі дізналися правду.

Олена Сорочан

Продажна Азія чи Топ-10 найкасовіших фільмів Сходу 2019

Звична річ для кіноманів оглядати рейтинги, які сформовані за різними критеріями. Чи то відповідно до жанру, країни, чи то року виходу на екрани. Однак здебільшого перші позиції посідають стрічки американського виробництва. Якщо ви чекали саме на них, тоді попередимо, що тут цього не буде. Світ азійського кіно заслуговує не меншої уваги, адже з легкістю конкурує із західними картинами.

І що, як не касові збори, можуть вказати на успішність кінострічок Східної Азії у світовому масштабі. Звісно, не кожен фільм отримує стовідсоткове схвалення критиків та глядачів, однак й виручка від продажу квитків у кілька сотень мільйонів доларів – це дещо більше ніж набір цифр.

1. «Нечжа: Народження диявола» (анімація)

Світові касові збори: \$717,804,753

Жанр: Пригоди, фентезі

Країна: Китай

Нечжа – дитя, яке народилося жертвою злої долі. Йому пророкують смерть від божественного прокляття, адже інакше він зруйнує світ. Однак Нечжа не бажає такого життя й кидає виклик попередженням. В основі сюжету лежить міф про сина божества, який стає захисником невинних.

2. «Блукаюча Земля»

Світові касові збори: \$692,163,684

Жанр: Фантастика

Країна: Китай

2061 рік. Сонце скоро перетвориться на червоного гіганта. Для порятунку людства запустили проект «Блукаюча Земля»: на поверхні планети побудовано понад тисячу гігантських двигунів, які штовхають Землю геть від Сонця, за межі Сонячної системи. Головною темою стає об'єднання всієї планети перед обличчям глобальної небезпеки.

3. «Покемон. Детектив Пікачу» (часткова анімація)

Світові касові збори: \$429,685,022

Жанр: Пригоди, фантастика

Країни: Японія, США

Детектив Гаррі Гудман загадково зникає безвісти, чим спонукає свого 21-річного сина Тіма дізнатися, що сталося. В цьому розслідуванні йому

допомагає колишній партнер Гаррі детектив Пікачу: веселий та мудрий Покемон, який також здивований загадковими обставинами. Оскільки Тім – єдина людина, яка може розмовляти з Пікачу, вони об'єднують зусилля і вирушають в захопливу пригоду, щоб розгадати таємницю.

4. «Божевільний прибулець»

Світові касові збори: \$326,150,303

Жанр: Комедія

Країна: Китай

Нарешті людській расі вдається встановити контакт з іншою цивілізацією, однак запланована урочиста церемонія знайомства проходить не найкращим чином. Космічний корабель падає на дно річки, а інопланетний посол потрапляє в китайський зоопарк, де випадково привертає увагу двох неводах – Хауна Бо і Шень Тена.

5. «Хоробрі»

Світові касові збори: \$246,039,177

Жанр: Драма

Країна: Китай

Чорний дим. Смертельний вогонь не залишає по собі нічого. Після вибуху нафтопроводу пожежа руйнує усе, до чого торкаються язики полум'я. Людей евакуюють і на полі битви залишаються тільки сміливі. Вони – пожежники, люди, які намагаються стримати стихію ціною власного життя.

6. «Білий шторм 2: Наркобарони»

Світові касові збори: \$184,390,774

Жанр: Бойовик

Країни: Китай, Гонконг

В лабораторії наркоторговця винаходять новий сорт товару. Потужний і дорогий кокаїн конкуренти готові купувати тільки у нього, пропонуючи вигідну ціну. Мрією наркоторговця стає можливість об'єднання різних картелів. Однак ситуацію ускладнює таємничий месник, який намагається вбити лідера банди. Нагорода за голову гангстера, призначена напередодні вдалої угоди, може поховати весь бізнес.

7. «Екстремальна криза»

Світові касові збори: \$124,169,976

Жанр: Драма

Країна: Китай

Червона Армія китайських робіт-

ників і селян. 17-тій дивізії наказано блокувати супротивника і прикривати полк. Під час запеклого артилерійського вогню вождь Чень отримує серйозне поранення. Він перебуває в коматозному стані. Позивний, який спілкувався зі штабом, був відомий тільки йому, тому порятунок Чена з штаб-квартири стає ключем до початку кризи.

8. «Дивлячись вгору»

Світові касові збори: \$121,697,988

Жанр: Драма, фантастика

Країна: Китай

У далекому космосі астронавти втрачають зв'язок із Землею. Вони за сотні мільйонів кілометрів від рідних із мізерним шансом на порятунок. Щоб остаточно не зневіритися, один з космонавтів звертається до спогадів. У найстрашніші моменти відчаю він згадує дитячі роки, коли проводив час разом з батьком, який розповідав ще малому хлопцю про таємниці та вартість життя.

9. «Екстремальна робота»

Світові касові збори: \$120,341,426

Жанр: Екшн

Країна: Республіка Корея

У відділі з боротьби з наркотиками працюють п'ять детективів: командир загону Го, детектив Чан, Ма, Ен Хо і Дже Хун. Команда намагається знищити злочинну організацію, але для цього їм потрібно працювати під прикриттям. Вони відкривають ресторан і ведуть спостереження. Однак, на їхнє здивування, ресторан стає дуже популярним, через що детективи виявляються в неочікуваній ситуації.

10. «Шторм Р»

Світові касові збори: \$115,687,407

Жанр: Екшн

Країни: Китай, Гонконг

В епіцентрі сюжету – Вільям Люк, головний слідчий, який вірою і правдою виконує свої службові обов'язки. Його поважають колеги і цінує керівництво. Чоловік завжди намагається довести розпочату справу до кінця. Цього разу йому доведеться працювати під прикриттям у в'язниці, щоб розслідувати справу про хабарництво.

Наталія Савінова

• Спецпроект

«Кіборги»: дивитись тричі

«Знаєте... С того моменту, як почалась ця війна, я задаю собі один дуже простий запитання, і не можу дати на нього відповіді. Чому кожна воююча сторона вважає себе доброю, і чому вона воює проти зла? Але ж кожна воююча сторона йде в бій з лозунгами: «С нами Бог!». А я не бачу звідси Бога...».

© Боєць, позивний «Псих»

Фільм «Кіборги» режисера Ахтема Сеїтаблаєва вийшов у кінотеатри ще 6 грудня 2017 року. Я був на прем'єрі фільму трохи менше ніж два роки тому. І якщо сюжет я трохи міг підзабути, то свої емоції та емоції людей, які були в залі, я пам'ятаю чудово. У моїй пам'яті не було фільму, де був би забитий весь зал, до останнього місця; де б люди, зі слізами на очах, аплодували стоячи. Мабуть, це тому, що до 2017 року не було справді гідних українських стрічок у прокаті. Але, якщо повертатись до кількості людей у залах, то тут навіть не кожне голівудське кіно у змозі зібрати так багато глядачів.

Як треба дивитись кіно, щоб зрозуміти, хороше воно чи ні? Три рази. Першого разу потрібно відчувати фільм, другого разу – дивитись, а третього – усе разом. І якщо після третього разу ви захочете подивитись ще, то це хороше кіно.

Коли я вперше прийшов на «Кіборгів», дивився цей фільм почуттями. Перед переглядом я боявся, що автори

додадуть забагато пафосу у фільм і зроблять з нього щось на кшталт «Командос». Перші кадри змусили мене дуже понервувати з цього приводу. Але потім, наче камінь з душі, коли я зрозумів, що пафос у фільмі дозволений, як треба. Зізнаюсь, під кінець фільму я плакав. Протягом сеансу відчував увесь спектр емоцій: переживання, радість, сміх, злість, жалобу, знову сміх.

Щодо персонажів, то тут швидше збірні образи, ніж розкриті персонажі. Це не означає, що персонажі там на рівні «типовий сепар» чи «типовий бандеровець», ні. Автор розкрив персонажів, не повністю, але вони показали головне, як на мене. Прописана мотивація головних героїв стосовно того, чому вони приїхали на війну, прописані погляди на життя, політичні погляди,

етичні погляди. Не можна не звернути також увагу на конфлікт між головними героями – «Серпнем» і «Мажором». Останній є дуже вдалим образом тих, хто у 18-20 років пішли на Майдан за ідею. За цю ж ідею вони пішли й на фронт. «Серпень» таких називав «толерастами, які просують цю країну». А персонаж В'ячеслава Довженка («Серпень») – це образ патріотів старої школи, або «нациків, які її вже просрали».

Також слід взяти до уваги діалог «Серпня» з бойовиком ДНР. Цим діалогом автор зауважив, що на сході України наші воюють не тільки з росіянами та чеченцями, а ще й з українцями.

По закінченню сеансу я вийшов із зали й одразу ж пішов купувати квитки на ще один сеанс, вже наступного дня. Фільм дуже зачепив мене і чітко дав зрозуміти – це не про-

сте попкорнове кіно. Наступного дня я дивився «Кіборгів» вже не серцем, а розумом.

З технічної точки зору фільм знятий, звісно, не на рівні Кубрика, але все-таки непогано. Гарно поставлені кадри, постановки боїв, військовий побут – все це зроблено так добре, що відчуваєш себе серед тих подій, разом з головними героями. Дуже видовищні сцени обстрілів та боїв за новий термінал. Також варто звернути увагу на рукопашні бої, бо такі сцени є дуже копійкою справою. Часто можна зустріти «ляпи», коли люди відлітають ще до удару, немов від телекінезу, або

ж коли герої так розмахують руками, що здається ось-ось вдарять себе. Але в «Кіборгах» такого не побачиш. Також сподобалось те, що автори витримували одну кольорову гаму протягом всього фільму. Немає таких кадрів, де спочатку показують світло-блакитне небо та жовті поля, а потім сірі стіни нового терміналу, що віють безвихіддю.

Щодо третього перегляду, я вирішив передивитись фільм тільки для того, аби переконатись, що фільм справді вийшов вдалим. Я відчував гордість за наш кінематограф, я сподівався, що це кіно стане поштовхом для розвитку кіноіндустрії в Україні. Тим паче, що фільми на таку тематику, в який складний час для країни просто необхідні для підняття патріотичного духу і національної свідомості. Так і сталося. Протягом двох років Україна потроху розганяє машину кіноіндустрії і робить це вельми успішно. «Червоний», «Дике поле», «Кіборги», «Сторожова застава», «Іловайськ 2014», «Заборонений» – це стрічки, якими українці можуть сміливо пишатись.

Сергій Соколюк

• Цікаво про

Палац для безхатька Маркіза

Він зазвичай сидить на сходинках «могилянського» гуртожитку. Наче поруч з мешканцями і гостями, а наче і осторонь. Маркіза легко помітити ще здалеку: він примружено спостерігає за невеликим садом перед входом в гуртожиток і раз через раз вітається поглядом з перехожими. Одного дня цей чорний кіт просто з'явився нізвідки, а тепер приходить, ніби й так само нізвідки, щоранку й щовечора. Але це поки більш-менш тепло: ще два місяці – і сходи, на яких він спить, вкриватиме сніг. Маркізу ще пощастило, бо ж його підгодовують студенти й вахтери, а іноді навіть пускають ночувати в якусь із кімнат. Його менш титулованим родичам не так солодко: якщо знайти їжу – це ще виконуване завдання, то знайти домівку – майже неможливо.

Про бродячих собак в Миколаєві говорять на кожному кроці, звісно, зі зрозумілих причин. Безхатьки-коти залишаються на другому плані, хоч комунальне підприємство «Центр захисту тварин» повинне опікуватися і ними.

Результати за минулий рік невтішні: відловили та знайшли домівку лише для семи котів. Навіть не відомо, скільки їх зараз на вулицях, бо місцева влада не робить і приблизних підрахунків.

Чималу роботу виконують місцеві і всеукраїнські зоозахисні організації, наприклад, «4 лапи», «Фенікс», «Pethelp». Деякі волонтери самостійно опікуються безпритульними котами та

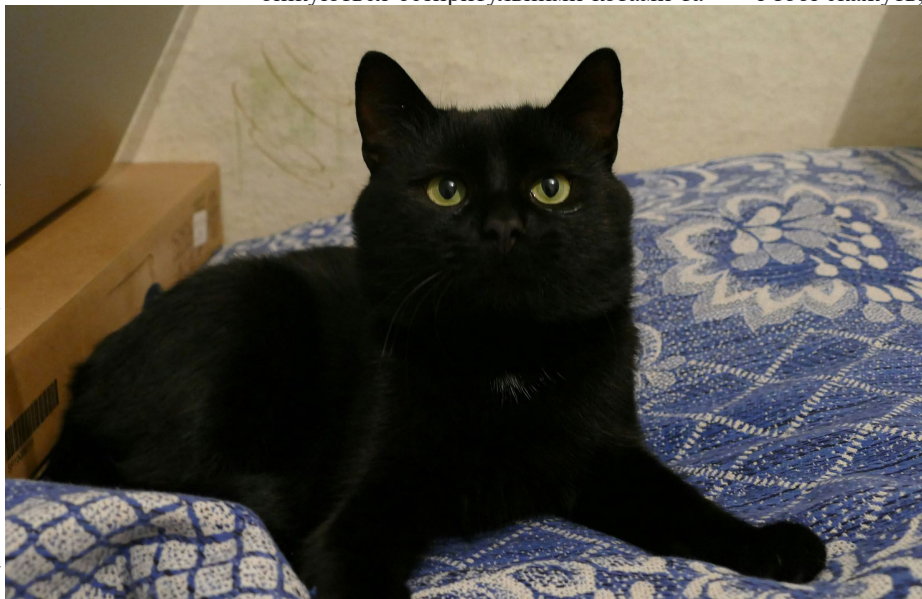
ки та... деякі люди.

То чи можеш зробити для хвостатих безхатків щось ти, звичайний студент? Можеш не обмежуватися одним підгодовуванням: Центр захисту тварин періодично оголошує безкоштовну стерилізацію безпритульних котів і кішок (це допоможе в майбутньому зменшити їх популяцію на вулицях). Зате телефонуй за будь-яким з цих номерів – **0979906258, 0639971928, 0953843990** – і тобі скажуть, коли можна принести

хвостатого. Не хвилюйся, така процедура піде йому лише на користь. Допоможе безпритульним котам і опіка над домашніми. Їх теж варто стерилізувати та зареєструвати в Центрі захисту тварин – якщо твій улюбленець втече, вживлений чіп допоможе швидше повернути його додому.

Перед тим, як заводити кота, подумай, наскільки для тебе важливо, щоб він був породистим і з довгою родослівною. Може, краще поселити в себе в дома когось із тих хвостатих, що сидить в очікуванні кращої долі під під'їздом? Ім, як і Маркізу, не треба палацу. Достатньо свого кутка в кімнаті і люблячого господаря.

Оксана Орсач

збирають кошти на їхнє лікування. Але таких зусиль завжди недостатньо, тому вони спрямовують свої сили на догляд за хворими та знесиленими тваринами. Хоч яким щасливим та відгодованим не виглядав би вуличний кіт, на нього теж чатує небезпека: автомобілі, соба-

шампанського або чарочку-другу без негативних наслідків.

3. Планування

Завдяки додатку «EasyWay» ти можеш більш-менш чітко розрахувати час, за який доберешся до потрібної зупинки, а також знатимеш, о котрій годині необхідно вийти з дому.

4. Довіра та спокій

Тобі не потрібно хвилюватись, як не «цьюмнути» іншу машину, ти просто тренуєш свою довіру до інших людей на релаксії.

Як бачимо, плюсів чимало, але увагу привертають і негативні сторони.

Мінуси:

Ода транспорту

«Я можу хоч зараз піти та придбати собі автомобіль, просто не бачу в цьому сенсу» – популярна фраза в моєму оточенні. Коли я дивуюсь такій заяві, то всі наводять однакові аргументи: ціни на бензин, немає потреби завжди бути за кермом, немає дружини / дитини, а для себе непотрібно.

«Тим паче, що останніми роками міський транспорт став краще, і є в нього своя атмосфера романтики», – продовжують свою промову друзі. Не можу сказати, що я цілком поділяю

їхню думку, бо таксі або машина для мене стали звичним способом пересування, але задля експерименту, який тривав тиждень, я пересіла на громадський транспорт і наразі можу об'єктивно показати його плюси та мінуси.

Плюси:

1. Ціна

Таксі або особистим транспортом виходить значно дорожче, тим паче, що тебе не хвилює ремонт машини, парковка, технічний огляд тощо.

2. Алкоголь

Сумнівний плюс, проте послуга «тверезий водій» тобі обійдеться у 60 разів дешевше. Можна хильнути бокал

• Цікаво про

1. Запахи

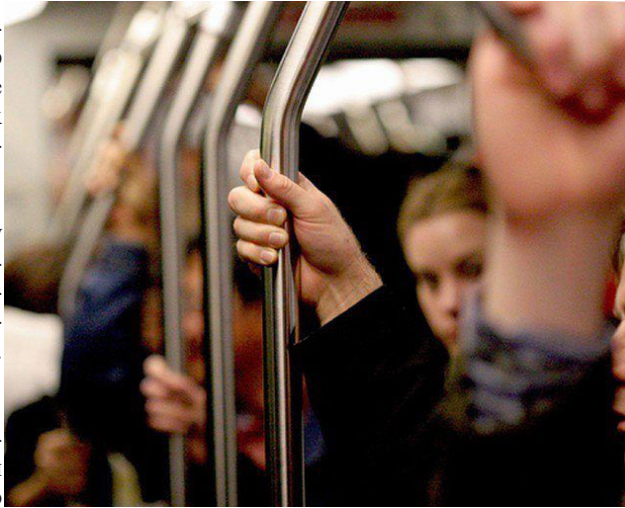
На жаль, багато людей порушують твій особистий простір неприємними ароматами. Це може бути як природний запах тіла, так і велика кількість парфуму.

2. Тиснява

Моє обличчя втиснулось у вікно, а на зупинках мене виносили та заносили назад. Настільки інтимних стосунків із незнайомими людьми в мене ще не було. Цікавий досвід...

3. Час

Набагато швидше до потрібної точки дістатися власним транспортом, особливо якщо

йдеться про міжміське сполучення.

4. Клімат-контроль

У муніципальному транспорті є один «датчик» температури – жіночка. Тільки вона вирішує, коли тобі холодно влітку та спекотно взимку. Прилад для вирішення клімат-контролю простіший, ніж «датчик», адже це лише вікно чи люк. Лакшері, коли є цілих два геніальних вирішення інженерної думки.

Кожен сам вирішує, як йому добиратися, а я скажу тільки одне: «Младой чек, на Соборной, пожалста».

Вікторія Єрмолова

Дайте розумним книжкам шанс або Як пробудити в собі цікавість до літератури

«Ніколи нічого не читатиму. / Книги? / Що книги?» – уривок з «Хмарини в штанах» Володимира Маяковського можна вважати лейтмотивом лівової частки сучасних українців. Гніт шкільної програми із зарубіжної літератури, постаті, які перетворились на відшліфовані кліше... Звучить не надто захопливо, чи не так? Газету ми замінили стрічкою новин на Фейсбуці, це цілком природньо і навіть корисно, якщо підходити з боку актуальної наразі теми збереження довкілля. Але чим можна замінити художню книгу? Фільми та відеоігри оповідають, але не розкривають весь багатий смак літературних тропів, не передають цікавої форми. Крім того, вони мають домішки світобачення власного автора, які суттєво або не дуже змінюють сенс, іноді навіть спотворюючи його. Тим не менш, населення, яке не читає, так і залишається проблемою сьогодення.

Наприкінці 2018 року Український центр економічних і політичних досліджень імені Олександра Разумкова провів всеукраїнське дослідження «Ukrainian Reading Publishing Data 2018». За його результатами, третина

опитаних прочитали за рік від 1 до 5 книг, вдвічі менше (14%) прочитали від 6 до 10 книг, лише 6% – від 10 до 25, 4% – від 25 до 50 і лише 2% – більше 50 книг. Незважаючи на невтішну статистику, перевагу літератури над іншими «засобами виразності» складно переоцінити. Коли ті, хто нехтує читанням, проживають лише одне життя, їхні опоненти по той бік уявних

денність читача: в літературних героях він знаходить риси близьких та знайомих, а колізії до болю нагадують власні інтимні переживання. Але така магія відбувається тільки якщо ви справді насолоджуєтесь процесом читання, а не здійснюєте акт насилля над власною волею. Тому, якщо для вас том «Війни і миру» – пілозбірник на полиці або аксесуар для фото в Instagram, (і ви

маєте бажання розібратися з цим неподобством), приміряйте на себе декілька нетипових порад, які здатні знову пробудити жагу до читання!

Порада № 1. Щиро зацікавтеся чимось

Можна продивитись документальний фільм на «National Geographic», послухати бабусині байки про те, що «раніше було краще», словом, зацікавитись будь-чим, що зовсім не обов'язково стосується літератури. Наша людська натура схильна до пізнання, потрібно лише знайти «свою жилу» і заохотити випити все до дна. Так, захопившись історією та культурою довоєнної Японії, можна «проковтнути» «Мемуари гейші» Артура Голдена за лічені дні. І не тільки проковтнути, а й

барикад мають можливість прожити одразу декілька. Дійсно, занурившись із головою в який-небудь пригодницький роман, вже не можеш відокремити реальність від вигадки. Відбувається дифузне проникнення твору в повсяк-

дення, потрібно лише знайти «свою жилу» і заохотити випити все до дна. Так, захопившись історією та культурою довоєнної Японії, можна «проковтнути» «Мемуари гейші» Артура Голдена за лічені дні. І не тільки проковтнути, а й

• Цікаво про

успішно перетравити, адже від книги, яка якісно розкриває близьку тему, неможливо відірватися. Якщо ви зовсім далекі від гуманітарних наук, для початку можна ознайомитися з біографіями відомих людей, яких вам хочеться наслідувати (гарний приклад – «Стів Джобс» Волтера Айзексона).

Порада № 2. Шукайте свій стиль

Ця порада найбільше пасує тим, хто реалізує себе в літературі або журналістиці. Шукайте манеру написання, яка схожа на вашу власну. Можливо, ви маєте звичку прогулюватись ввечері і подумки описувати все, що бачите? Тоді ви будете в захваті від пейзажної лірики імажиністів. Якщо ж, навпаки, ви не розпоршуєтесь на дрібниці і надаєте перевагу написанню сценаріїв та діалогів, вас затягне більш динамічне детективне читиво. Беручи до уваги також індивідуальний стиль кожного автора, ви можете знайти «свого» письменника. Це значно складніше, але ж

хто шукає, той знайде! На думку авторки статті, велике щастя зацікавитись своїм сучасником, адже є можливість слідкувати за ним у соцмережах, очікуючи на новий матеріал, або навіть відвідати літературний вечір і познайомитись особисто.

Порада № 3. Переосмислюйте класику

Це стосується як всесвітньо відомих особистостей, так і їх «дітищ». Багато хто вважає класику тривіальним явищем з однієї зрозумілої причини: вона просто-на-просто приїлася. Що вже говорити про штампи на кшталт «Пушкін – наше все» чи «Шевченко – Кобзар», які лунають звідусіль. Через тотальне забруднення усіма цими стереотипами наш мозок відмовляється сприймати класичні твори належним чином. Потрібно забути шкільний досвід, абстрагуватись від джерел інформації, що суперечать одне одному, і узріти в безпристрасному гіпсовому

бюсті реальну, колись живу людину. У цьому допоможуть оригінальні матеріали про побут письменників, їхні взаємини з колегами, а також особисті записки і щоденники. Дізнавшись більше фактів з біографії автора, стане легше пов'язати із конкретними подіями в житті кожен його твір, знову вдихнути в нього душу. Так можна відкрити для себе, що вищезгаданий Олександр Пушкін створив не просто знайомий всім нам роман, а своєрідний купаж власного, мирського життя з літературою, що набагато довговічніша (мова йде про «Євгенія Онегіна»).

Література не прерогатива вузького кола обраних. Вона існує для всіх. Можливо, завдяки поданим порадам ви почнете відгукуватись про неї словами не Маяковського, а Івана Франка: «Книги – морська глибина: / Хто в них пірне аж до дна, / Той, хоч і труду мав досить, / Дивнієї перли виносить».

Анастасія Могилиць

10 додатків, які полегшать навчання в університеті

Зараз у багатьох студентів є смартфони, які вони використовують повсякчас. При цьому кожен знає про негативний вплив техніки на навчання й не тільки. Тож аби телефон приносив максимум користі, можна завантажити різні додатки. Але які саме? Пропонуємо список найкращих, які зроблять ваші студентські роки максимально продуктивними та полегшать навчання в університеті.

iStudiez lite student planner

Допоможе тримати все під контролем. Тут можна зберігати розклад, завдання та оцінки. І найкраща частина – додаток можна синхронізувати з іншими календарями на телефоні, наприклад, гул-календарем.

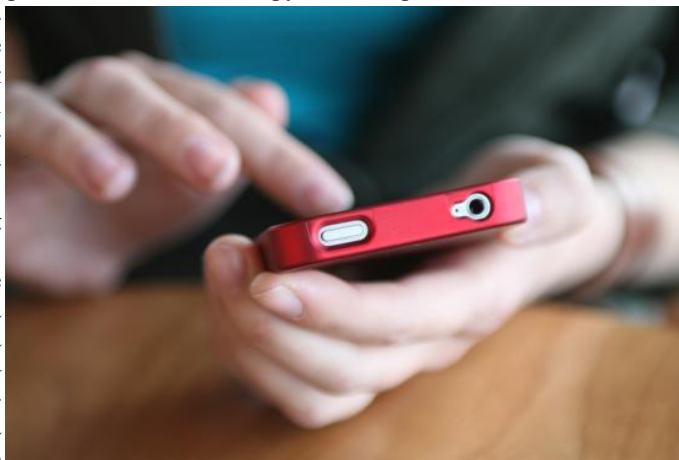
Trello

Крім основних функцій, допомагає планувати групові проекти чи роботи, створюючи простір зі спільними задачами, а також обговорювати деталі, ставити дедлайни виконання та слідкувати за прогресом. Також ви можете синхронізувати Trello з іншими додат-

ками.

Any.do

Особливістю є синхронізація всіх задач з іншими пристроями, а також голосове керування. Крім того, мож-

на виставляти пріоритети, позначати завершені задачі та виводити список задач на головний екран вашого пристрою.

Documents To Go

Часто буває, що влучні ідеї приходять десь в транспорті або коли не має під рукою планшета чи комп'ютера. Це не проблема з Documents To Go,

адже цей додаток дає можливість створювати, редагувати та передивлятися документи, таблиці та презентації де завгодно.

Simplemind

Можна створювати блок-схеми, записувати всі ідеї в одному місці та покращити продуктивність. Блок-схеми дають можливість візуалізувати та пов'язувати думки, додавати посилання, ділитися з друзями.

Mint.com

Якщо у вас є проблеми з витратами або ви не завжди можете на всі 100 розрахувати гроші, цей додаток саме для вас. Він не дасть вашим грошам безслідно зникнути. Завдяки Mint.com ви зможете контролювати ваші витрати та аналізувати на

що ви витрачаєте найбільше.

EasyBib

При написанні есе один з найбільш неприємних видів робіт – оформлення бібліографії, списку використаних джерел. Додаток допоможе з цим: просто введіть назву джерела та отримаєте правильно оформлене цитування. Але пам'ятайте, що ви все одно маєте зна-

• Цікаво про

ти MLA чи APA стиль для правильного формулювання.

Quizlet Go

Паперові картки залишаються в минулому з цим додатком. Ви можете використовувати картки, що вже є в додатку або створити власні. Тут є безліч тем – від речення дня німецькою до структури серця та кодів аеропортів.

SelfControl або AppBlock

Якщо ви один з тих студентів, який дуже легко відволікається на соціальні мережі та якому складно зосередитися – цей додаток саме для вас. Блокує певні вебсайти на вашому пристрої на необхідний час.

iTunes U

Цей додаток виявиться дуже кори-

сним, якщо ви маєте техніку Apple. Він надає безкоштовний доступ до різних освітніх курсів з провідних університетів. Ви можете слухати курси з MIT, Єлю, Кембріджу та інших університетів світу.

Прес-центр ЧНУ
ім. Петра Могили

8 порад як прокачати свою українську мову

Знати й володіти мовою країни, в якій ти народився та живеш, – це необхідність! Але як саме покращити свої знання з української мови? Тримайте 8 порад як «прокачати» свою українську.

*** Станьте учасником читацького клубу.**

Таким чином можна не тільки обговорювати сюжет та аналізувати твори, а й вивчити нові мовні конструкції та слова. Крім того, переклад також розвивається і буде можливість ознайомитись з авторськими перекладами, з яких можна взяти чимало цікавинок.

*** Слухайте українську музику.**

Проте варто пам'ятати, що на відмінну від творів, у піснях може бути більше помилок. Окрім граматичних та синтаксичних, можуть бути й фонетичні помилки. Так у пісні “Мовчати” Кузьми Скрябіна та Ірини Білик: “Давай вимкнемо світло і будем мовчати...”, – співають виконавці, хоча наказовий спосіб в українській мові утворювати правильно так: “Вимкнімо світло...”.

*** Не забувайте про щоденну практику!**

Для того, аби практикувати українську, треба щодня її чути. Переглядайте фільми або пишіть українською. Також чудовим рішенням стане наявність постійного співрозмовника або участь у різних україномовних квестах і челенджах.

*** Покращуйте українську через нові досвіди!**

Запишіться на якісь курси чи підіть на йогу. Головною умовою поставте спілкування лише українською під час занять, і вже незабаром ви побачите, як введення цієї звички допоможе покращити ваше володіння мовою.

*** Розважайтесь, відповідаючи на несподівані запитання.**

Це можна робити в компанії або самотужки. Для цього необхідно відповідати на запитання, пов'язані з різноманітними сферами вашого життя. В Інтернеті можна знайти безліч прикладів для бліц-опитувань. Тож, вперед!

*** Знімайте сторіз українською.**

Сьогодні соцмережі посідають одне з головних місць у житті у житті великої частини людей. Саме тому, запишіть сторіз українською, адже це дозволить покращити ваші знання з мови й бути цікавими для інших.

*** Підписуйтеся на україномовних блогерів, які вам цікаві.**

Соціальні мережі можуть працювати на вашу користь. Не лише людина, на яку ви підписані, отримає увагу та лайки, а й ви можете отримати від неї потрібні знання. Саме тому можна стати підписниками цікавих людей, що ведуть свою сторінку українською.

*** Грайтеся в асоціативні настільні ігри, спілкуючись українською.**

Таким чином ви зможете не лише з користю провести час, «прокачуючи» українську мову, а й відпочити та розважитись з друзями. Можливо, своїм прагненням поліпшити українську ви зможете надихнути й інших людей на її вивчення.

Й найголовніше: мову потрібно практикувати не раз на тиждень чи кілька днів, а щодня!

Прес-центр ЧНУ
ім. Петра Могили

• Можливості місяця

Можливості жовтня

Всеукраїнський конкурс наукових проектів на тему Голокосту для молодих дослідників

Меморіальний центр Голокосту «Бабин Яр» оголошує II Всеукраїнський конкурс наукових і науково-дослідних проектів для студентів та аспірантів «Зберігаючи пам'ять про Голокост». Конкурс покликаний підтримати талановиту молодь, яка зацікавлена в науково-дослідній роботі, та залучити її до вивчення Голокосту на території України та інших країн Східної Європи, зокрема масових розстрілів у Бабиному Яру й загальною злочинів, скоєних тоталітарними режимами.

Дедлайн: 7 жовтня

Конкурс із міжнародного гуманітарного права

Всеукраїнський конкурс із міжнародного гуманітарного права проходитиме в Києві з 26 по 28 листопада 2019 року. Це триденна подія, що складається з низки адвокаційних сесій між студентськими командами і вступного воркшопу за участі експертів та практиків у сфері міжнародного гуманітарного права.

Конкурс дасть учасникам змогу по-

бути юристами-практикантами і вирішити змодельовані збройні конфлікти. Кожен юридичний факультет будь-якого українського закладу вищої освіти може номінувати для участі одну команду в складі трьох студентів-юристів.

Приз: кубок «Найкраща команда»; індивідуальний кубок «Найкращий гравець»; участь у міжнародній літній школі з міжнародного гуманітарного права; оплата реєстраційного збору та квитків в обидві сторони; набори літератури з міжнародного гуманітарного права.

Дедлайн: 7 жовтня

Women Photographers Grant

Грант для жінок-фотографів. Для участі потрібно надіслати один фотопроєкт (до 20 знімків) і його опис. Імена переможниць оголосять у листопаді 2019 року. Плата за участь – £ 18.

Приз: £ 5 000, £ 2 000 і £ 1 000 для трьох переможниць; серед додаткових призов – £ 2 000 для найкращого фотографа до 30 років, публікація трьох робіт на сайті «Vogue Italia» і соло-виставка на Verzasca Foto Festival.

Дедлайн: 10 жовтня

Конкурс молодих графічних дизайнерів «MTI Upgrade»

«Група компаній “MTI”» спільно з провідними українськими креативними агенціями розпочала конкурс із розробки свого нового логотипа серед молодих графічних дизайнерів віком від 16 до 25 років. Проєкт «MTI Upgrade» дає змогу створити потужний кейс для свого портфоліо та увійти в історію великого бізнесу початківцям: талановитим школярам, студентам профільних факультетів і дизайнерам, які працюють.

Приз: переможець отримає грошову винагороду обсягом у 25 000 грн; також три призери зможуть пройти оплачуване місячне стажування в «Групі компаній “MTI”», а ще три отримають сертифікати на покупки в мережі магазинів «INTERTOP».

Дедлайн: 11 жовтня

Прес-центр ЧНУ ім. Петра Могили

• Враження

Студентське життя як фільм

Студентське життя настільки різноманітне і сповнене різних казусів, що хоч фільм знімай. Звичайно, то не екшн-картини зі спецефектами і багатомільйонними бюджетами, останнє радше навпаки. Але якби довелось знімати стрічку про один день із життя студента, то, думаю, доцільно зупинитись на трагікомедійній короткометражці. Звучить якось складно, проте дуже близько до суті.

Те, що це має бути трагедія – сумнівів жодних, бо життя студента то цілковите випробування. Починаючи із самого ранку, коли намагаєшся сповзти з ліжка, в яке ліг годину тому, бо ж пари робити треба совісно! Так совісно, що повноцінний здоровий сон стає

настільки ж реальним, як й існування паранормального. Прикрість у тому, що, страждаючи над цими парами ночами, на виході результат аж зовсім не відповідає докладеним зусиллям. А все чому? Бо, намагаючись охопити все і відразу, сили просто розсіюються. Надати перевагу чомусь одному, щоб якісно підготуватись, чи намагатись ухопитись за все відразу? Складне питання, але не для тих, хто намагається все взяти під свій контроль, бо тоді складним стає вже саме життя. Навчання замінює всі інші сфери життя – хіба так має бути?

Додамо комедії до цього котлу, щоб хоч якось тримати бойовий дух. До того ж, не тільки героїв виснажливосю-

жетного фільму, а й вимушеним глядачам цього нещасного дійства. Як казав Хемінгуей, «є багато речей, які не можна витримати, якщо не жартувати». Ото жартуємо, як можемо, аби вижити. Чи, може, то через погане почуття гумору маємо таке життя? Куди ж без кумедних ляпів. Головне – позитивний підхід до усього. Чергові інтернет-мудрості: 10% – ситуація, 90% – наше ставлення до неї. Тому змінюємо налаштування чи робимо вигляд, що змінюємо і радіємо життю. Чи знайдеться якийсь Спілберг, який захоче зняти це?

Юлія Спінчевська

• Враження

Між миром та війною: Маріуполь

Куди зазвичай люди їдуть відпочивати влітку? В гори чи на море? Так, мабуть, але я збираю речі й думаю, що цього року все буде інакше. Мені нарешті вдасться побувати у Маріуполі, місті Донецької області, де свіже повітря знімає втому, а сонце ласкаво торкається хвиль. Тут я не була вже п'ять років.

Війна... Вона відрізає родичів одне від одного надзвичайно швидко та болісно. Спочатку не можеш спати ночами через те, що твої рідні в небезпеці, а ти не можеш нічим зарадити. Потім віддаляються від тебе через різні позиції: ти віриш в українську армію, вони ж стають свідками того, як ті, в кого ти віриш, стріляють у відповідь і руйнують сусідні будинки та селища. Гинуть люди, а тобі ще досі здається, що війна десь далеко. Так, вона зачепила твою родину, але наче не зачепила тебе особисто. Однак, коли приїжджаєш у Маріуполь, стаєш частиною іншого світу і розумієш, що у 40 км від вже мирного українського міста йдуть справжні бої.

05:30. Автобус стоїть на в'їзді в місто і перше, що ти бачиш – величезні танки, блокпост, люди зі зброєю. Військові перевіряють транспорт і дають згоду на подальшу дорогу. Серце щемить, й наступні десять хвилин ти більше не відчуваєш себе у цілковитій безпеці.

09:00. Спокій повертається до тебе вже в центрі міста, особливо зранку, коли ще немає метушливих людей і транспорту. Однак і тут є те, що нагадує про відгомін конфлікту – напівзруйнована Маріупольська міська рада, яка дуже контрастує з уже відреставрованою площею поруч. На будівлі величезне полотно демонструє майбутній вигляд ради після повної реставрації.

Бачиш величезний напис «Маріуполь – це Україна» й думаєш: «Скільки людей тут було поранено та вбито, аби бачити цей очевидний напис й радіти йому?».

14:30. Місто ще не забуло трагічних подій, але воно розвивається, розбудовується, оживає. Тут розбили нові парки та музичні фонтани, які сміливо можуть конкурувати з вінницькими, а стара водонапірна вежа зачаровує своєю красою. Знаходиться вона на найвищій точці Маріуполя, тож можна видертися нагору та помилуватися краєвидами. Не можна пройти повз До-

нецького обласного російського драматичного театру, куди зараз приїждять на гастролі театральні трупи з усієї України. Тут надзвичайно багато дерев, під кронами яких можна сховатися від літньої спеки. Особливим для всіх маріупольців, звичайно, є тепле й чисте Азовське море. Сидиш на березі, вдивляєшся в блакитні хвилі й забуваєш про танки, розбиті будинки й зламані долі. Морська гладь ніби дає надію, що зовсім скоро все закінчиться й обстріли більше не стануть перепорою для зустрічі з найріднішими людьми.

17:10. Люди. Вони тут зовсім інші. Мовчазні й стурбовані. Поки їдеш у громадському транспорті, краєм вуха чуєш, як мати їде на могилу сина, який

загинув під час обстрілів у Волновасі, а старий дідусь приїхав з маленького села для того, аби йому поставили відмітку про перетин умовного кордону й він мав право отримувати українську пенсію, бо його село під контролем ДНР. Ці люди тобі зовсім чужі, але ти сидиш і слухаєш, бо їхня історія – це маленька сповідь. Коли вони виходять, мій дядько, який весь цей час сидів поруч, каже: «Я не був у Маріуполі цілий рік. У мене тут дочка, а я навіть не можу її побачити, хоч село в 20 км від міста. Якби не твій приїзд, ми б з нею ще довго не бачилися. І взагалі, тут тепер інше життя. Тут нарешті мир, а в нас, на жаль, ще війна». Мені здавалося неможливим те, що відстань у 20 км дядько долав сім годин. Виявляється, це дуже ймовірно, особливо, якщо потрапиш під обстріл і, сидячи в машині, думатимеш, доїдеш до свого місця призначення чи ні.

19:00. І навіть після сімейної вечері розмова йде не про майбутні плани, а про те, хто стріляє першим – українські військові чи російські. Ми хочемо повернути Донбас, а люди, які там живуть, хочуть миру. Від тотальної депресії мешканців міста та найближчих населених пунктів рятує хіба що те ж море. Але найбільше вони цінують новину про те, що сьогодні у Павлограді, Красноармійську чи Козацькому було тихо і є зв'язок, тож можна подзвонити. Життя тут дійсно балансує між миром та війною, раєм та пеклом.

Усю мандрівку я проводжу у роздумах, а коли роблю крок вже тут, у Миколаєві, згадую слова дядька: «Тут мир, а в нас ще війна». І кожна секунда здається мені неймовірно прекрасною: перехожі жваво поспішають у своїх справах, а я стою з валізою в руках і радію мирному небу...

Наталія Засядько

Газета «Важант».

Точка зору авторів може не співпадати з позицією редакції і засновника.

Адреса редакції: м. Миколаїв, вул. 68 Десантників, 10.

E-mail: studvagrant@gmail.com

Web: www.chmnu.edu.ua

Газета видається з 1997 року.

Виходить раз на місяць. Публікації друкуються мовами оригіналу.

Об'єм 2 ум. др. аркуша

Свідоцтво про реєстрацію МК № 478 від 19.10.2005 р.

Головний редактор: Наталія Засядько.

Редакційна колегія: Наталія Засядько, Олександра Бережна,

Тамара Старожук, Олена Сорочан, Наталія Савінова,

Оксана Орсац, Вікторія Ермолова, Сергій Соколюк,

Анастасія Могилевець, Юлія Спінчевська.

Дизайн і верстка: Анна Недвиженко.

Відповідальна за випуск: Ірина Білоус.

Надруковано в КП «Миколаївська обласна друкарня»

Адреса: вул. Георгія Гонгадзе (Паризької Комуни), 3.

Наклад 1 000 екз. Замовлення № _____

Підписано до друку 29.09.2019